

## 1215: Magna Charta Libertatum

Document fundamental al Angliei medievale, acesta reprezinta recunoasterea de catre regalitate a drepturilor nobilimii, Bisericii si oraselor din Anglia. Actul a fost semnat de regele Ioan Fara de Tara (1199-1216) care preluase tronul Angliei in absenta fratelui sau, Richard Inima de Leu (1189-1199), plecat in cruciada.

Regele Ioan a reusit rapid sa se faca impopular prin politica interna si externa dezastruoasa, care a culminat cu Infrangerea de la Bouvines (1214) in fata regelui Frantei Filip al II-lea August si cu pierderea posesiunilor pe care dinastia britanica le detinea in Franta. Prin Magna Charta Libertatum s-au pus bazele garantarii drepturilor categoriilor privilegiate din Anglia in fata eventualelor abuzuri regale si ale exercitarii de catre acestea a controlului asupra politicii fiscale a monarhiei.

Printre altele, documentul prevedea: "1. ...Biserica Angliei va fi libera si va fi pastrata libertatea alegerii episcopilor. (...) 7. Orasul Londra va pastra toate vechile libertati si privilegii atat pe uscat cat si pe apa.

(...) 39. Nici un om liber sa nu fie prins sau inchis, sau lipsit de drepturile sale, sau pus in afara legii sau exilat, sau vatamat in vreun chip, nici nu vom merge impotriva lui, nici nu vom trimite pe nimeni impotriva lui, decat in temeiul unei judecati legiuite a egalilor sai si potrivit cu legile tarii."